

Sygn. akt V Ca 2753/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Dorota Bassa

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2020 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko (...) Company w S. (Irlandia)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2019 roku w sprawie I C 3339/19

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) Company w S. (Irlandia) na rzecz (...) spółki akcyjnej w W. 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

V Ca 2753/19

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w trybie uproszczonym, a w takim przypadku, zgodnie z art. 505¹³§2 k.p.c., uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku.

Apelacja pozwanego podlegała oddaleniu, jako niezasadna.

Sąd odwoławczy w całości podzielił ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji, przyjmując je za własne, czyniąc integralną częścią poniższych rozważań.

Sąd II instancji nie podzielił żadnego z zarzutów apelacji dotyczących naruszenia przepisów prawa i w całości zaaprobował rozważania prawne sądu I instancji.

W ocenie sądu odwoławczego, strona powodowa w związku z zawartą umową cesji wierzytelności jest legitymowana do wytoczenia powództwa o roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie, które pierwotnie przysługiwały M. M..

Odnosząc się do zarzutu braku skutecznej cesji wierzytelności z uwagi na formę czynności prawnej cesji należy wskazać, że umowa ta nie wymaga formy pisemnej. Co do zasady umowa przelewu może być zawarta w dowolnej formie, a więc także przy użyciu systemów elektronicznych lub w sposób dorozumiany, jednak z treści umowy powinna dać się wyinterpretować wola obu stron (art. 60 k.c.).

Powód skutecznie nabył wierzytelność i w procesie przysługuje mu czynna legitymacja procesowa.

Okoliczność wystąpienia opóźnienia lotu nie była negowana przez pozwanego.

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w Rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: 1) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, 2) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub 3) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu. Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć, mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) - c) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1 500 kilometrów, w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów oraz 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego”.

W procesie wykazano, że lot pasażera M. M. został opóźniony o więcej niż 3 godziny, co z zasadzie przyznał pozwany, wykazano, że wierzytelności z tego tytułu zostały skutecznie przelane na powoda (...) s.a. i nie wykazano przesłanek zwalniających pozwanego z odpowiedzialności, wobec powyższego zaskarżony wyrok odpowiadał prawu.

Z tych względów apelacja została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu wynika z art. 98 §1 i 3 k.p.c.